

[Per Federspiel.]

amerikansk side ikke har været i stand til at stille sig om til en liberal handelspolitik, ikke blive fjernet, hvis denne traktat ratificeres.

Den amerikanske toldpolitik, der har været ført i høj grad til skade for den europæiske og den danske eksport til USA, vil ikke blive berørt i nævneværdig grad af denne traktats bestemmelser. Den ufrihed, der hersker med hensyn til skibsfarten på Amerika, vil ikke blive anderledes, hvis denne traktat ratificeres. De vanskeligheder, der er opstået for luftfarten, som det ærede medlem hr. Chr. Christiansen også gjorde rede for, vil heller ikke blive anderledes, hvis denne traktat ratificeres. Derfor er det vanskeligt at se, hvad fordelene egentlig er ved denne traktat. Man har i bemærkningerne til forslaget til folketingsbeslutning nævnt, at det skulle hænge sammen med den amerikanske regerings ønske om at få mere præcist udformede bestemmelser i forbindelse med bestræbelserne for at investere amerikansk kapital i vort land.

Det ærede medlem hr. Chr. Christiansen nævnte 2 grunde til, at denne efterhånden noget hengemt traktattekst først kommer til ratifikation nu 9½ år efter dens underskrivelse. Den ene skulle være den, at man først skulle have bragt spørgsmålet om skibserstatningerne ud af verden. Det er bragt ud af verden. Den anden grund, det ærede medlem nævnte, var, at man også ønskede større klarhed over de europæiske markedsdannelser, men her må man da sige at der hersker større uklarhed end nogen sinde. Forholdet mellem de forskellige europæiske markeder har langtfra fundet sin afklaring.

Derimod er der sket en ændring i forholdet mellem vort land og USA ved omdannelsen af OEEC til den nye organisation for udvikling og økonomisk samarbejde, OECD; men også her foreligger kun en foreløbigt paraferet traktat, der vel først engang i løbet af efteråret vil kunne forelægges til ratifikation. Denne udvikling med den nye organisation, OECD, betyder jo et tilbageskridt på et væsentligt område, nemlig at det handelspolitiske samarbejde landene imellem skydes i baggrunden, og det kunne give en anledning til, at man tog hele spørgsmålet om de gensidige aftaler

om handelssamkvemmet og samkvemmet i det hele op til fornyet drøftelse.

På forskellige punkter indeholder traktaten, som også min forgænger på talerstolen nævnte, ting, der er uklare eller forældede. Jeg kan bl. a. henvise til, at artikel XXIII undtager Grønland. Dette blev undertegnet i 1951, da Grønlands forhold var anderledes end nu. Der er vel anledning til at tage spørgsmålet op og navnlig høre den højtærede minister for Grønlands mening med hensyn til, om der ikke i hvert fald burde indføjes en tillægsbestemmelse, som stillede Grønland nøjagtigt lige med det øvrige Danmark.

Fra dansk side er vi, som også den ærede ordfører for socialdemokratiet nævnte det, Amerikas Forenede Stater uhyre takskyldig, ikke blot for den økonomiske genrejning, der er bragt til veje, men også for den sikkerhed, der er tilvejebragt ved alliancen mellem de europæiske lande og de nordamerikanske stater; men vi skylder også vore allierede at sige dem vor usminkede mening om den politik, der føres. I de sidste måneder har det været ganske åbenbart, at den amerikanske regering var i vanskeligheder med sin betalingsbalance, og det har været lige så åbenbart, at den amerikanske regering havde store vanskeligheder med at finde ud af, hvordan dette spørgsmål skulle gribes an. Det er ikke min sag her at rejse nogen kritik mod den politik, der har været ført, men når nu den amerikanske investeringsvirksomhed i de europæiske lande drages ind som en motivering for at afslutte handelstraktater af denne art, er det dog vel værd at gøre opmærksom på, at disse betalingsbalancevanskeligheder i meget høj grad hænger sammen med den amerikanske investeringsvirksomhed.

Det er ikke sådan, at der er underskud på den amerikanske handelsbalance som sådan; det er de penge, der flyder ud at landet til anvendelse til en række forskellige formål, derunder både private og offentlige investeringer, der bevirker, at der er sket et vist dræn på de amerikanske guldreserver, at der er sket en vis flytning af international kapital fra New York til andre centre, London, Frankfurt og til en vis grad Paris. Også dette må give anledning til en overvejelse af, om ikke hele dette forhold